

og Nr. 7 have altsaa en foreløbig Betydning, antager jeg. — Vi have dernæst to Genbrinasforslag tilbage, som ogsaa have en ganske aparte Betydning, og som ere ganske uforstaaelige, naar man ikke nærmere faar Forklaring om, hvad de betyde. Det ene gaar ud paa, at Kontoen 14,840,000 Kr. forhøies med 1,000 Kr., det andet gaar ud paa at nedsætte den samme store Bevilling ogsaa med 1,000 Kr. Det Første betyder, at man skal kaste sig med al Magt over vor gennemgaaende Trafik, det Andet betyder, at man ikke skal gjøre det, men tvertimod søge at anlægge alle mulige, maatte ogsaa nogle foreløbig næsten umulige Jernbaner omkring i Landet og kaste sig derover med al Magt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der tilligemed et andet Medlem af Finansudvalget er Forslagsstiller for det sidste Forslag, kan slet ikke lide, at man vil interessere sig for den gennemgaaende Trafik, han vil have, at man skal tænke paa disse Jernbaner, som vi nu have tænkt paa mange Gange. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal sige, at jeg er ganske enig i, at man skal tænke paa den Slags Baner, men jeg tiltræder dog nærmest en Bemærkning, som blev fremst af den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Njebenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at der nu, efter at Staten har bygget de gennemgaaende Baner, nærmest maatte være Tale om lokale Baner, som vedkommende Egne selv tage i deres Haand. Jeg har altid erklæret mig villig til at interessere mig for den Slags Baneanlæg.

Jeg skal tilføie, efter den Anledning, der er fremkommen, at jeg efter de Forslag, vi have set i den sidste Tid, uregtelig har en højere Grad af Interesse for den Slags Baneanlæg, naar det virkelig er Egnen, der tager Sagen i sin Haand, selv søger at tilvejebringe Midlerne og blot kræve dertil nogen Hjælp af Statskassen, end naar det er en Egn, som tager Sagen i sin Haand paa den Maade, at der bruges fremmede, udenlandske Penge, som man ikke kan faae paa rimelige Vilkaar. Det gjør stor Forskjel, om Egnen selv præsterer Midlerne, eller om man ikke rigtig kan se, hvorfra Midlerne komme, paa hvilke Vilkaar de komme, og om de overhovedet komme. Jeg er villig til at overveie, om der er Noget at gjøre for at forsyne andre Egne i Landet med Jernbaner, Egne, som trænge dertil, men de kunne ikke fremmes saa hurtigt eller i saa stor Maalestok, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kræver. Efterhaanden er man kommen til

forskjellige af disse Anlæg, og maatte kunne vi komme til endnu flere. Om jeg nu end kan være enig med det ærede Medlem i disse Henseender, har jeg dog altsaa af Grund til i flere Retninger at tage Afstand fra det ærede Medlems Motivering. Jeg er heller ikke i Principet uenig med den ærede Ordfører for Udvalget om at søge at fremme den gennemrigste Trafik, paa ingen Maade. Jeg tror nu heller ikke, at man behøver at gaa frem der pludselig eller paa engang med 30—50 Millioner, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds hvælede ved (Berg: Det er Ministerens Ord!). Jeg har udtalt mig om den Ting, men det ærede Medlem vil dog vist huste, at jeg har sagt, at det var bedst, de Herrer paa engang fik at vide, hvilke Hovedsummer vi kom til, naar vi skulde gennemføre alt dette; men jeg har ikke sagt, at man behøver at gennemføre det nogenlunde hurtigt, end sige paa een Gang. Man kan gennemføre det efterhaanden. Det ærede Medlem har Die for, og den ærede Ordfører har accentueret, at i flere Retninger have vi opnaaet Noget i Henseende til den gennemgaaende Trafik. Vi have gjort færdig nord paa til Helsingør, vi have sikret os Etablering af Ivensf Dampfærgeforbindelse og sikret os en Hovedstation i Helsingør, maatte vi derved kunde komme til bedre Anlæg, end vi have — der er Plads dertil — saa vilde vi være i Stand til at udrette mere end nu. Det var det Gne. Den anden Bei, som den ærede Ordfører lægger Vægt paa, er Forbindelsen Syd paa; at jeg ogsaa gjør det, følger af sig selv. Den ærede Ordfører vil vide, at vi have en Postkonvention af 1874, og saalænge den bestaar, kunne vi ikke komme bort derfra og ere hindrede i vore Bevægelser. Den ærede Ordfører erkjendte ogsaa, at Ministeren har ved forskjellige Forslag paa forskjellige Jernbanekonferencer erklæret sig villig til at sætte bedre Togforbindelser i Gang, naar man fra den anden Side vilde være med dertil. Vi ere villige til at gjøre Noget for Routen, naar vi kunne faae Tilslutning fra den anden Side, men det er Forhold, som vi ikke alene ere Herrer over. Det, der væsentligst er Trang til, er at faae en bedre Godsforbindelse over Gjedser, en Indførelse af Dampfærge, thi dertil behøves ikke en fast Bro over Storstrømmen; man kan sikre sig en Forbindelse ved Dampfærge. Det vilde være et stort Fremstridt. Jeg vil indrømme den ærede Ordfører, at hvis man har rimelig Udfigt dertil, saa maa man søge at ordne sig med Lolland—Falster-Banen, i alt Fald Falster-Banen. Den ærede Ordfører paapegede Banstielighederne derved